

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

21 ביולי 2003

43

כ"א בתמוז התשס"ג

(נוסח מתוקן)

עמוד

552 הצעת חוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003

הצעת חוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה – הגדרות
- "אדם העוסק בטרור" – אדם העוסק בביצוע מעשה טרור או בסיוע או בשידול לביצוע מעשה טרור או חבר בארגון טרור מוכרז כאמור בפסקה (1) להגדרה "ארגון טרור מוכרז";
- "ארגון העוסק בטרור" – חבר בני אדם, מאוגד או בלתי מאוגד, שפועל על מנת לבצע מעשה טרור או על מנת לאפשר או לקדם ביצוע מעשה טרור; לענין זה אין נפקא מינה –
- (1) אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם לאו;
 - (2) אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה;
 - (3) אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;

דבריו הסבר

הקשורים לפעולות טרור. ואכן, בעקבות זאת, חוקקו מדינות רבות בעולם חוקים ליישום החלטות מועצת הביטחון ולמאבק בטרור הבין-לאומי.

מדינת ישראל ניצבת בחזית המלחמה בטרור מאז הקמתה. הכלים המשפטיים לצורך כך מצויים בתקנות ההגנה (שעת חירום), 1948 (להלן – תקנות ההגנה), בפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948 (להלן – פקודת מניעת טרור), וכן בהוראות שונות בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין). הוראות אלה לא נועדו במקורן להתמודד עם טרור שאינו קשור במדינת ישראל, ולפיכך התפיסה הבין-לאומית של הטרור מחייבת עדכון החקיקה הקיימת.

החוק המוצע בא לאור המגמה הרואה בלוחמה במימון הטרור מאבק בין-לאומי וכלל עולמי לשם שיפור הכלים הנתונים לרשויות לצורך מטרה זו והוא עוסק בעיקרו בשני היבטים: קביעת עבירות בקשר למימון טרור ומתן כלים מינהליים ושיפוטיים לשיפור יכולת המלחמה במימון הטרור על היבטיו השונים.

סעיף 1 להגדרה "ארגון העוסק בטרור"

ההגדרה המוצעת קובעת כי המרכיב העיקרי לצורך הגדרתו של חבר בני אדם כארגון העוסק בטרור, הוא ביצוע מעשה טרור או מתן אפשרות לביצוע או לקדם מעשה כאמור, על ידי חבר בני אדם; ההגדרה המוצעת רומה בעיקרה להגדרה "ארגון פשיעה" שבחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003 (להלן – חוק מאבק בארגוני פשיעה), בשינויים המחויבים.

כללי

ההסלמה שחלה בפיגועי הטרור ברחבי העולם בשנים האחרונות, העלתה על סדר היום הבין-לאומי את הצורך בדרכי לוחמה אפקטיביות יותר נגד ארגוני טרור. דגש מיוחד ניתן להתמודדות עם הפן הכלכלי של התופעה: מימון טרור והעברת כספים לצורך פעילות טרור.

ב-1999 התקבלה אמנת האומות המאוחדות נגד מימון טרור – International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism¹ (להלן – האמנה נגד מימון טרור), שהגדירה עבירה של מימון טרור, וכן קבעה, בין השאר, כי על המדינות לנקוט אמצעים לצורך זיהוי, גילוי, הקפאה או תפיסה של כספים המשמשים או המיועדים לשמש לביצוע מעשי טרור. אמנה זו נחתמה ואושררה על ידי מדינת ישראל ביום 19 לדצמבר 2002.

ביטוי בולט למגמה הקוראת למלחמה בין-לאומית במימון הטרור תוך שיתוף פעולה כלל עולמי, ניתן למצוא גם בהחלטות שונות של מועצת הביטחון של האומות המאוחדות. החלטה מס' 1373 מיום 28.9.01 קראה לאומות העולם לשתף פעולה במלחמה הבין-לאומית בטרור, תוך דגש על הצורך בשיתוף הפעולה הבין-לאומי בהיבט של מימון הטרור. בין השאר נקבע בהחלטה זו כי על המדינות להוציא אל מחוץ לחוק פעולות של מימון טרור, להקפיא נכסים של מבצעי מעשי טרור או כאלה המתכוונים לבצע מעשי טרור, וכן לקבוע איסורים על החזקת נכסים פיננסיים לטובת פרטים

¹ Unites Nations, General Assembly, General A/RES/54/109, 25 February 2000

הודעה למנויים

חוברת הצעות חוק זו מחליפה את החוברת הנושאת את אותו מספר,
שכבר נשלחה אליכם.

“ארגון טרור מוכרז” – כל אחד מאלה:

- (1) חבר בני אדם שהוכרו עליו שהוא ארגון העוסק בטרור לפי סעיף 8;
- (2) חבר בני אדם שהוכרו עליו שהוא ארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, לרבות חבר בני אדם שהוכרו עליו כאמור לפני תחילתו של חוק זה;
- (3) חבר בני אדם שהוכרו עליו שהוא התאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(א1) של חוק זה;

“חוק איסור הלבנת הון” – חוק איסור הלבנת הון, התשס”ב-2000;

“חוק העונשין” – חוק העונשין, התשל”ז-1977;

“מעשה המהווה עבירה” – לרבות מעשה שנעשה או שתוכנן להיעשות מחוץ לישראל, שדיני העונשין של מדינת ישראל אינם חלים לגביו, וכלבר שהמעשה מהווה עבירה הן לפי דיני מדינת ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעשה המעשה או דיניה של המדינה שכלפיה, כלפי תושביה או כלפי אורחיה כוון המעשה;

“מעשה טרור” – מעשה המהווה עבירה, או איום בעשיית מעשה כאמור, שנעשה או שתוכנן להיעשות כדי לקדם ענין מדיני, אידיאולוגי או דתי, ושהתקיים בו אחד מאלה:

- (1) על פי מהותו והנסיבות שבהן נעשה או תוכנן להיעשות, הוא עלול לזרוע פחד או בהלה בציבור או בחלק ממנו;

ד ב ר י ה ס ב ר

פקודת מניעת טרור ותקנות ההגנה (שעת חירום), לפני תחילתו של החוק המוצע. כך למשל, מימון ארגון טרוריסטי שהוכרו לפני תחילת חוק זה, יהווה עבירה לפי סעיף 2(א3).

להגדרות “מעשה המהווה עבירה” ו”מעשה טרור”

מוצע להגדיר “מעשה טרור”, וזאת על רקע ההגדרות למונח זה באמנה נגד מימון הטרור, ובחיקה במדינות שונות בעולם, וביניהן בריטניה וקנדה.

ההגדרה המוצעת מציינת את אלה: המטרה המיוחרת של מעשה הטרור שהיא קידום של ענין מדיני, אידיאולוגי או דתי, ונוסף על כך, טיב המעשה – מעשה שעל פי מהותו והנסיבות שבהן נעשה עלול לזרוע פחד או בהלה בציבור, או מעשה שנעשה כדי לכפות על ממשלה עשיית מעשה או הימנעות ממנו, וזאת על ידי פגיעה בגוף, יצירת סיכון ממשי לאדם או לציבור, פגיעה חמורה ברכוש או פגיעה בתשתיות.

בהגדרה המוצעת נעשה שימוש במונח “מעשה המהווה עבירה” ובכך באה לידי ביטוי התחולה האוניברסלית של המונח “מעשה טרור”, שכן בהגדרה זו נקבע כי המדובר גם במעשה שדיני העונשין של ישראל אינם חלים לגביו, כל עוד המעשה מהווה עבירה הן לפי דיני מדינת ישראל והן לפי דין המקום שבו נעשה או דין המדינה שכלפיה או כלפי אורחיה או תושביה מכוון המעשה.

להגדרה “ארגון טרור מוכרז”

בחקיקה הקיימת ישנם שני מסלולים להכרזה מינהלית על ארגון כארגון טרור: האחד – מכוח תקנות ההגנה, לפיהן רשאי שר הביטחון להכריז על התאחדות כ”התאחדות בלתי מותרת” והאחר – מכוח פקודת מניעת טרור, לפיה רשאית הממשלה להכריז על ארגון כ”ארגון טרוריסטי”.

בסעיף 8 לחוק המוצע, מוצע לקבוע מסלול נוסף של הכרזה על ארגון כ”ארגון העוסק בטרור”, וזאת, בין השאר, על סמך מידע שקיבלה הממשלה כי במדינה זרה נקבע, בעקבות הליכים שנקטו באותה מדינה על פי דיניה, כי חבר בני אדם הוא ארגון העוסק בטרור (סעיף 8(ב) המוצע), או על סמך קביעת מועצת הביטחון של האומות המאוחדות (סעיף 8(ג) המוצע).

כדי לשלב את החקיקה המוצעת עם החקיקה הקיימת, ולהבהיר כי העבירות של איסור מימון טרור הקבועות בחוק זה מתייחסות גם לארגונים שהוכרו לפי החוקים הקיימים, מוצע להגדיר “ארגון טרור מוכרז” כארגון מוכרז לפי שני המסלולים בחקיקה הקיימת (רהיינו: ארגון טרוריסטי או התאחדות בלתי מותרת) או ארגון שהוכרו כ”ארגון העוסק בטרור” לפי המסלול החדש המוצע.

עוד מוצע לקבוע כי ההגדרה תכלול גם ארגון טרוריסטי או התאחדות בלתי מותרת שהוכרו לפי

¹ ס”ח התש”ס, עמ’ 293.

² ס”ח התשל”ז, עמ’ 226.

(2) הוא נעשה או תוכנן להיעשות באחת מהדרכים המפורטות להלן, במטרה לכפות על ממשלה, לרבות ממשלה של מדינה זרה, לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה:

(א) פגיעה בגופו של אדם או בחירותו, או העמדת אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה;

(ב) יצירת סיכון ממשל לבריאותו או לבטיחותו של הציבור או חלק ממנו;

(ג) פגיעה חמורה ברכוש;

(ד) שיבוש חמור של תשתיות חיוניות;

"פעולה ברכוש" – הקניה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא ויצירת נאמנות, וכן ערוב של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור;

"פקודת מניעת טרור" – פקודת מניעת טרור, התשי"ח-1948³;

"ציבור" – לרבות ציבור שאינו ישראלי;

"רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וכוויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או בא מרווחי רכוש כאמור;

"רכוש הקשור לעבירה" – רכוש שנתקיים בו אחד מאלה:

(1) נעברה בו העבירה, שימש לביצוע העבירה, איפשר את ביצוע העבירה או יועד לביצועה;

(2) הושג במישרין או בעקיפין כשכר ביצוע העבירה, יועד להיות שכר ביצוע העבירה או הושג כתוצאה מביצועה;

"תפיסה", לגבי רכוש שהוא זכות – לרבות איסור שימוש בזכות, הגבלתה או התנייתה;

"תקנות ההגנה (שעת חירום)" – תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945⁴.

פרק ב': עבירות

איסור מימון טרור
2. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 מוצע בסעיף 2(א) לקבוע עבירה שרינה מאסר עשר שנים למי שמעביר רכוש לאדם, מעמיד רכוש לרשותו או מגייס רכוש בעבורו, במטרה שאותו רכוש ישמש למטרות האלה: לבצע מעשה טרור, לאפשר ביצוע מעשה טרור, לממן מעשה טרור, לעודד מעשה טרור, וכן לתגמל אדם על מעשה טרור וזאת אף אם מקבל התגמול אינו האדם שעשה את מעשה הטרור או התכוון לעשותו.

כן מוצע בסעיף 2(א) ו-3 לקבוע עבירה שדינה מאסר עשר שנים למי שמעביר רכוש לארגון העוסק בטרור או לארגון טרור מוכרז, מעמיד רכוש לרשות ארגונים אלה או מגייס רכוש בעבורם.

להגדרות "פעולה ברכוש" ו"רכוש"

הגדרות מונחים אלה תואמות את הגדרתם בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – חוק איסור הלבנת הון).

להגדרה "רכוש הקשור לעבירה"

הגדרת מונח זה, שנעשה בו שימוש בהוראות החילוט שבחוק המוצע, תואמת להגדרה שבחוק מאבק בארגוני פשיעה.

³ ע"ר התש"ח, תוס' א, עמ' 73.

⁴ ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855.

(1) מעביר רכוש לאדם, מעמיד רכוש לרשותו או מגייס רכוש בעבורו, במישרין או בעקיפין, במטרה שאותו רכוש ישמש לביצוע מעשה טרור או יאפשר את ביצועו או במטרה לממן מעשה טרור, לעודד ביצוע מעשה טרור או לתגמל אדם בעבור מעשה טרור אף אם מקבל התגמול אינו האדם שביצע את מעשה הטרור או התכוון לבצעו;

(2) מעביר רכוש לארגון העוסק בטרור, מעמיד רכוש לרשותו של ארגון כאמור או מגייס רכוש בעבורו, במישרין או בעקיפין;

(3) מעביר רכוש לארגון טרור מוכרז, מעמיד רכוש לרשותו של ארגון כאמור או מגייס רכוש בעבורו, במישרין או בעקיפין.

(ב) הועבר רכוש לאדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור, הועמד רכוש לרשותו של אדם כאמור או גויס רכוש בעבורו, לאחר ההכרזה, חוקה היא כי הפעולה האמורה בוצעה למטרה מהמטרות המפורטות בסעיף קטן (א1), כל עוד לא הוכח אחרת.

3. (א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (3) (בחוק זה – רכוש טרור), דינו – מאסר 7 שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א4) לחוק העונשין;

איסור פעולה ברכוש טרור

(1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה לפי סעיף 2, ששימש או שאיפשר ביצוע עבירה כאמור, שעבירה כאמור בוצעה בו או שהוא מיועד לביצועה;

(2) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, במעשה טרור, ששימש לביצוע מעשה טרור או שאיפשר את ביצועו, או שהוא מיועד לביצוע מעשה טרור;

(3) רכוש של ארגון טרור מוכרז, רכוש המשמש או המיועד לשמש את פעילותו של ארגון כאמור, או רכוש המאפשר את פעילותו.

(ב) חוקה כי רכוש של אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור הוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (3), כל עוד לא הוכח אחרת.

ד ב ר י ה ס ב ר

2. רכוש שמקורו במעשה טרור, ששימש, או שהוא מיועד לשמש לביצוע מעשה טרור או שאיפשר ביצוע מעשה טרור;

3. רכוש של ארגון טרור מוכרז, רכוש המשמש או מאפשר את פעילותו או מיועד לשמש את פעילותו של ארגון כזה.

לאור ההגדרה הרחבה שבסעיף 1 המוצע של המונח "פעולה ברכוש", העברת רכוש טרור כאמור, ואף עצם החזקתו, נכנסת לגדר עבירה זו.

כמו כן, מוצע לקבוע חוקה הניתנת לסתירה, כי רכוש של אדם שהוכרז לפי סעיף 8 כאדם העוסק בטרור, הוא רכוש טרור.

עם זאת, כדי להגן על מי שנמנע מעשיית פעולה ברכוש מחשש שזהו רכוש טרור ובכך מפר חובות אחרות שבדין, וכדי לעודד אי ביצוע פעולות ברכוש טרור, מוצע בסעיף 6 להחיל את הוראת סעיף 24 לחוק איסור הלבנת

עוד מוצע בסעיף 2(ב) לקבוע חוקה ולפיה העברת רכוש לרשותו של אדם שהוכרז לפי סעיף 8 כאדם העוסק בטרור, וכן העמדת רכוש לרשותו או גיוס כספים בעבורו, נעשו למטרות שצוינו בסעיף 2(א1) לעיל, כל עוד לא הוכח אחרת.

סעיפים 6 ו-3 מוצע לקבוע, עבירה שדינה 7 שנות מאסר לעושה פעולה ברכוש שהוא רכוש טרור, בדומה לעבירת איסור עשיית פעולה ברכוש אסור הקבועה בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

"רכוש טרור" מוגדר בסעיף זה כאחת משלוש האפשרויות האלה:

1. רכוש שמקורו בעבירת מימון טרור, ששימש לביצוע עבירת מימון טרור, איפשר ביצוע עבירת טרור, שעבירת מימון טרור בוצעה בו או שהוא מיועד לביצועה של עבירה כזו;

4. (א) עומד אדם לעשות פעולה ברכוש ויש לו יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש טרור, או עשה אדם פעולה ברכוש, והיה לו, במועד עשיית הפעולה או בתוך שישה חודשים מהמועד האמור, יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש טרור, ידווח על כך למשטרת ישראל; חלה על אדם כאמור חובת דיווח לפי הוראות סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון רשאי הוא למסור את הדיווח לפי הוראות סעיף זה לרשות המוסמכת לפי סעיף 29 לחוק האמור.
- (ב) דיווח כאמור בסעיף קטן (א) יימסר סמוך ככל האפשר, בנסיבות הענין, למועד שבו היה לאדם כאמור באותו סעיף קטן יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש טרור.
- (ג) דיווח כאמור בסעיף קטן (א) יכלול כל מידע הידוע למדווח והנוגע לענין.
- (ד) השר לביטחון הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, יקבע את דרכי הדיווח לפי סעיף זה.
- (ה) לא מסר אדם דיווח לפי הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א3) לחוק העונשין.
- (ו) על דיווח לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיפים 24 ו-25 לחוק איסור הלבנת הון, בשינויים המחויבים.
- (ז) הוראות סעיף זה לא יחולו על אדם שמסר הודעה לפי תקנה 84(א2) לתקנות ההגנה (שעת חירום).
5. לא יישא אדם באחריות פלילית לפי סעיף 3 אם דיווח על הפעולה ברכוש לפי הוראות סעיף 4 או מסר הודעה לגביה לפי תקנה 84(א2) לתקנות ההגנה (שעת חירום), ופעל לפי הנחיות המשטרה לגבי הפעולה ברכוש.

סייג לאחריות
פלילית

ד ב ר י ה ס ב ר

הבנקאית, מוצע בסעיף קטן (ו) להחיל את הוראות סעיף 24 לחוק איסור הלבנת הון, הקובע כאמור פטור מאחריות, וזאת כדי לעודד אנשים למלא אחר חובת הדיווח האמורה. כמו כן ולשם השגת אותה מטרה, מוצע להחיל את הוראות סעיף 25 לחוק איסור הלבנת הון, הקובע הוראות המגבילות את גילוי זהותו של המדווח, והקובע כי דיווח לא ייחשב כתומר הקירה ולא יהיה קביל כראיה בכל הליך משפטי למעט במקרים חריגים המפורטים בו.

בסעיף קטן (ז) מוצע לקבוע כי הסעיף לא יחול על מי שמסר הודעה לפי תקנה 84(א2) לתקנות ההגנה. תקנה זו קובעת בנסיבות מסוימות, חובת דיווח לשר האוצר על פעולה ברכוש של ארגון שהוכרז לפי תקנות ההגנה כהתאחדות בלתי מותרת.

הימנעות מהודעה כאמור מהווה עבירה על תקנות ההגנה, בהתאם לתקנה 84(ו1) לתקנות ההגנה.

כדי למנוע הטלת חובת דיווח כפולה, מוצע לקבוע כי אם מסר אדם הודעה לפי תקנה 84(א2) האמורה – הוא פטור מחובת דיווח בהתאם לסעיף 4 המוצע.

סעיף 5 מוצע לקבוע כי מי שדיווח על פעולה ברכוש מכוח חובתו כאמור בסעיף 4, לא יישא באחריות פלילית בשל עבירה לפי סעיף 3, והוא

הון, בשינויים המחויבים, הקובעת פטור מאחריות פלילית, אחריות או משמעתית במקרים כאמור.

סעיף 4 מוצע לקבוע חובת דיווח לכל אדם העומד לעשות פעולה ברכוש, שלגביו יש לו יסוד סביר להניח כי הוא רכוש טרור, וכן לכל אדם שביצע בעבר פעולה ברכוש, ובתקופה של שישה חודשים לאחר ביצוע פעולה זו, היה לו יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש טרור (סעיף קטן (א) המוצע).

מוצע כי דיווח כאמור יימסר למשטרת ישראל, ואולם גופים שעליהם חלה חובת דיווח לפי סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון, דהיינו: בנקים, חברי בורסה, נותני שירותי מטבע ועוד (כאמור בתוספת השלישית לחוק איסור הלבנת הון), יהיו רשאים למסור את הדיווח לרשות לאיסור הלבנת הון (סעיף קטן (ב) המוצע).

בסעיף קטן (ה) מוצע לקבוע כי אי דיווח לפי הסעיף יהווה עבירה שעונשה שנתיים. הקביעה של הפרת חובת דיווח כעבירה פלילית היא יוצאת דופן בחקיקה הפלילית במדינת ישראל. עם זאת, בשל החשיבות הרבה של הגעת המידע הקשור לפעילות טרור לרשויות מוצע לקבוע את ההוראה האמורה, וזאת ברוח סעיף 83.1 ל-Criminal Code הקנדי, הקובע חובה דומה.

מאחר שמילוי חובת הדיווח האמורה עלולה להתנגש עם חובות אחרות שבדין – כגון חובת הסודיות

6. הוראות סעיף 24 לחוק איסור הלבנת הון יחולו, בשינויים המחויבים, על אי ביצוע פטור מאחריות פעולה ברכוש על מנת להימנע מעבירה לפי סעיף 3.

7. הוכחת הידיעה הנדרשת בעבירות לפי פרק זה תהיה כמפורט להלן: הוכחת ידיעה

(1) לענין סעיף 2, די אם יוכח כי מבצע העבירה ידע כי העברת הרכוש, העמדתו או גיוסו כאמיר באותו סעיף (בפסקה זו – העברת הרכוש), נעשתה למטרה מהמטרות המפורטות בסעיף 2(א)1, או כי העברת הרכוש היתה לארגון העוסק בטרור או לארגון טרור מוכרז, כאמור בסעיף 2(א)2 או (3), גם אם לא ידע לאיזו מטרה מסוימת או לאיזה ארגון העוסק בטרור או ארגון טרור מוכרז הועבר הרכוש;

(2) לענין סעיף 3, די אם יוכח כי מבצע העבירה ידע כי הרכוש הוא רכוש טרור גם אם לא ידע לאיזה מעשה טרור מסוים קשור הרכוש או לאיזה גורם מוכרז או ארגון העוסק בטרור קשור הרכוש; לענין סעיף זה, "גורם מוכרז" – ארגון טרור מוכרז או אדם שהוכרז עליו לפי הוראות סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור;

(3) לענין סעיף 4, די אם יוכח כי למבצע העבירה היה יסוד סביר להניח כי הרכוש הוא רכוש טרור, גם אם לא היה לו יסוד סביר להניח לאיזה מעשה טרור מסוים קשור הרכוש או לאיזה גורם מוכרז או ארגון העוסק בטרור קשור הרכוש.

פרק ג': הכרזת ממשלה על ארגון או על אדם כעוסק בטרור

8. (א) היה לממשלה יסוד סביר להניח כי אדם עוסק בטרור, רשאית היא להכריז על הכרזת ממשלה אותו אדם שהוא אדם העוסק בטרור.

ד ב ר י ה ס ב ר

המוצע השלכות לגבי שאר הוראות החוק כמו למשל לענין העבירות המוצעות בו ולענין תפיסת הרכוש.

לסעיף קטן (א)

במסגרת פקודת מניעת טרור ותקנות ההגנה (שעת חירום) קיימת אפשרות הכרזה על חבר בני אדם כארגון טרוריסטי, או כהתאחדות בלתי מותרת. במדינות שונות הכיר החוק באפשרות הכרזה גם על יחידים כאנשים העוסקים בטרור, וזאת, בין השאר, כדי למנוע מאנשים אלה ביצוע פעולות כלכליות שתכליתן ביצוע מעשי טרור.

יצוין לענין זה סעיף 1(c) להחלטת מועצת הביטחון 1373 (2001) הקובע, בין השאר, כי על כל המדינות להקפיד לאלתר נכסים ומשאבים גם של יחידים המבצעים או המנסים לבצע פעולות טרור, או משתתפים או מסייעים בביצועם של מעשים אלה.

במדינות שונות נקבעו הוראות המאפשרות לגורם מנהלי לפרסם רשימה של ארגונים ויחידים ולהגדירם כקשורים לפעילות טרור, וזאת במטרה לתפוס את נכסיהם ולמנוע מאזרחי המדינות ליצור עמם כל קשר בעל אופי כלכלי (לדוגמה, סעיף 83.05 ל-Criminal Code הקנדי).

הדין לגבי מי שדיווח על פעולה בהתאם לתקנה 84(א)2 לתקנות ההגנה, ובלבד שהדיווח פעל בהתאם להנחיות המשטרה. הוראה דומה קבועה בסעיף 6 לחוק איסור הלבנת הון.

סעיף 7 מוצע לקבוע לענין הידיעה הנדרשת בעבירות של איסור מימון טרור (סעיף 2 המוצע) ובעבירות של איסור פעולה ברכוש טרור (סעיף 3 המוצע), כי די בידיעה, או ביסוד סביר להניח, לצורך חובת הדיווח לפי סעיף 4, כי המדובר ברכוש כאמור באותם סעיפים לפי הענין, גם אם אין לאדם ידיעה ספציפית לאיזה מעשה טרור, גורם מוכרז או ארגון העוסק בטרור קשור הרכוש. קביעה זו מוצעת כדי להבהיר כי המממן טרור אינו חייב לדעת, לדוגמה, לאיזה מעשה טרור ספציפי מיועד המימון. הוראה דומה קיימת בסעיף 5 לחוק איסור הלבנת הון.

סעיף 8 מוצע לקבוע מסלול חדש של הכרזה על חבר בני אדם כעל ארגון העוסק בטרור, נוסף על המסלולים הקיימים כאמור בפקודת מניעת טרור ובתקנות ההגנה, וכן להסמיך את הממשלה להכריז על יחיד כעל אדם העוסק בטרור; להכרזה לפי החוק

(ב) קיבלה הממשלה מידע ולפיו נקבע במדינה זרה כי אדם הוא אדם העוסק בטרור או כי חבר בני אדם הוא ארגון העוסק בטרור, בעקבות הליכים שננקטו באותה מדינה על פי ריגול, רשאות היא להכריז על אותו אדם או חבר בני אדם שהוא אדם העוסק בטרור או ארגון העוסק בטרור, לפי הענין.

(ג) קבעה מועצת הביטחון של האומות המאוחדות או מי שהיא הסמיכה לכך, כי אדם הוא אדם העוסק בטרור או כי חבר בני אדם הוא ארגון העוסק בטרור, רשאות הממשלה, על סמך קביעה כאמור, להכריז על אותו אדם או חבר בני אדם שהוא אדם העוסק בטרור או ארגון העוסק בטרור, לפי הענין.

9. (א) מי שהוכרז כארגון העוסק בטרור או כאדם העוסק בטרור לפי סעיף 8 רשאי להגיש לערדה המייעצת כאמור בסעיף קטן (ב) בקשה לביטול ההכרזה.

בקשה לביטול ההכרזה והדיון בבקשה

(ב) הממשלה, לפי הצעת שר הביטחון בהתייעצות עם שר המשפטים, תמנה ועדה מייעצת בת שלושה חברים, שהם: שופט בדימוס של בית המשפט המחוזי והוא יהיה היושב ראש, ושני חברים בעלי רקע ביטחוני הולם.

(ג) הועדה המייעצת תדון בבקשה שהוגשה לה לפי הוראות סעיף קטן (א), ותביא את המלצתה לפני הממשלה; הובאה לפני הממשלה המלצת הועדה המייעצת כאמור, תדון בה הממשלה.

10. (א) הממשלה רשאית, ביזמתה או על פי המלצת הועדה המייעצת כאמור בסעיף 9, לבטל הכרזה שנתנה לפי הוראות סעיף 8.

ביטול הכרזה

(ב) הכרזה הממשלה לפי הוראות סעיף 8 (ב) או (ג) על אדם שהוא אדם העוסק בטרור או על חבר בני אדם שהוא ארגון העוסק בטרור, ובוטלה קביעת המדינה הזרה או מועצת הביטחון כאמור באותו סעיף, לגבי אותו אדם או חבר בני אדם, תבטל הממשלה את הכרזתה כאמור, אלא אם כן קיימת עילה אחרת להכרזה לפי סעיף 8; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות להכריז על חבר בני אדם כארגון טרוריסטי לפי פקודת מניעת טרור או להתאחדות בלתי מותרת לפי תקנות ההגנה (שעת חירום).

דברי הסבר

לסעיף קטן (ג)

בהתאם להחלטות שונות, שניתנו על ידי מועצת הביטחון לפי פרק 7 למגילת האו"ם, הוכרזו ארגונים ואנשים כגורמים העוסקים בטרור. בין החלטות אלה – החלטה 1267 מיום 15.10.99 אשר עסקה בארגון הטליבאן, והחלטה 1333 מיום 19.12.00, אשר עסקה בארגון "אל קעידה". בהתאם להחלטות אלה, הוקמו ועדות אשר קובעות רשימות של ארגונים ואנשים הקשורים לארגונים אלה. לפיכך מוצע כי הכרזת ממשלה תוכל להתבסס על קביעה שניתנה על ידי מועצת הביטחון של האומות המאוחדות או מי שהיא הסמיכה לכך.

להכרזה במסגרת סעיף 8 השלכות הן לגבי העבירות המוצעות והן לגבי אפשרות לתפיסת רכוש.

סעיפים מוצע כי מי שהוכרז כאדם העוסק בטרור 9 ו-10 או כארגון העוסק בטרור יהיה רשאי לפנות בבקשה לביטול ההכרזה לערדה מייעצת, שתמונה על ידי הממשלה; ועדה זו תמליץ לממשלה אם לבטל את ההכרזה אם לאו.

מוצע להסמיך את הממשלה להכריז על אדם שמתקיימים בו התנאים המפורטים בהגדרה "אדם העוסק בטרור" שבסעיף 1 המוצע (רה"י) – אדם העוסק בביצוע מעשה טרור או בסיוע או בשידול לביצוע מעשה טרור, או חבר בארגון טרור שהוכרז לפי חוק זה, כעל אדם העוסק בטרור, לענין החוק המוצע.

לסעיף קטן (ב)

בהחלטת הממשלה מס' 815 שניתנה ביום 21 באוקטובר 2001, נקבע כי יינקטו צעדים חרושים לשיתוף פעולה עם ממשלת ארצות הברית ליישום צו של נשיא ארצות הברית מיום 24.9.01 (צו מס' 13224), שבו נקבעה רשימת ארגוני טרור ואנשים העוסקים בטרור. לפיכך מוצע לקבוע כי אם קיבלה הממשלה מידע ולפיו נקבע במדינה זרה כי אדם הוא אדם העוסק בטרור או כי חבר בני אדם הוא ארגון העוסק בטרור, בעקבות הליכים שננקטו באותה מדינה על פי ריגול, היא תהיה רשאית להכריז על אותו אדם או חבר בני אדם כעוסקים בטרור.

(ג) בהחלטה על ביטול הכרזה לפי סעיף זה תקבע הממשלה את מועד תחילתו של הביטול.

(ד) אין בביטול ההכרזה לפי סעיף זה כדי למנוע העמדתו לדין של מי שעבר עבירה לפי חוק זה בטרם בוטלה ההכרזה.

11. (א) הודעה על הכרזה לפי סעיף 8, וכן הודעה על ביטול הכרזה לפי סעיף 10, פרסום תפורסם ברשומות.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע דרכים נוספות להביא את דבר ההכרזה או ביטולה, לפי הענין, לידיעת הציבור.

פרק ד': תפיסה מינהלית

12. (א) שר הביטחון רשאי, בצו בחתימת ידו, להורות על תפיסת רכוש טרור שהוא אחר מאלה:

(1) רכוש של חבר בני אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא ארגון העוסק בטרור, וכן רכוש המשמש או המיועד לשמש את פעילותו של ארגון כאמור או רכוש המאפשר את פעילותו;

(2) רכוש של אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור;

(3) רכוש המיועד לביצוע מעשה טרור;

(4) רכוש שבוצעה בו עבירה לפי סעיף 2(א) או המיועד לביצוע עבירה כאמור.

(ב) הוכח, להנחת דעתו של שר הביטחון, כי רכוש כאמור בסעיף קטן (א) מעורב ברכוש נוסף ולא ניתן, בנסיבות הענין, לזהותו או להפרידו, רשאי השר להורות בצו התפיסה לפי סעיף קטן (א) גם על תפיסתו של הרכוש הנוסף.

(ג) (1) צו תפיסה שניתן לפי הוראות סעיף זה, וכל שינוי בו, יומצאו לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו ולמי שיש לו טענה לזכות ברכוש (בפרק זה – טוען לזכות ברכוש) אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה בנסיבות הענין.

(2) שר הביטחון רשאי להורות על פרסום צו תפיסה שניתן לפי סעיף זה בעיתון או בדרך אחרת שיוורה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים בהתאם לתקנות ההגנה, ניתן להחרים את 12 עד 16 רכושיה של התאחדות שעליה הכריז שר הביטחון כהתאחדות בלתי מותרת. בהתאם לפקודת מניעת טרור, ניתן לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה להחרים רכוש של ארגון שהוכרז כארגון טרוריסטי.

מוצע, בסעיף 12, כי במסגרת ההליכים לפי החוק המוצע, ובלו שתהיה פגיעה באפשרויות ההחרמה שפורטו לעיל, יהיה רשאי שר הביטחון להורות על תפיסת רכוש טרור, שהוא אחד מאלה:

– רכוש של חבר בני אדם שהוכרז לפי סעיף 8 שהוא ארגון העוסק בטרור, וכן רכוש המשמש או מאפשר את

מוצע כי אם בוטלו הקביעות שהיו הבסיס להכרזה לפי סעיף 8 (מידע ממדינה זרה שבה נקבע גורם כגורם העוסק בטרור, או בהתאם לקביעה לפי החלטת מועצת הביטחון), תבטל הממשלה את ההכרזה לפי סעיף 8, אלא אם כן יש עילה אחרת להכרזה לפי סעיף 8.

עוד מוצע (בסעיף 10(ד)) לעיין מפורשות כי אין בביטול ההכרזה לפי סעיף זה כדי למנוע העמדה לדין של מי שעבר עבירה לפי החוק המוצע בטרם בוטלה ההכרזה. כך למשל, אם עבר אדם עבירה של מימון טרור (לפי סעיף 2 המוצע) בשל העברת רכוש לארגון שהוכרז לפי סעיף 8, ולאחר מועד העברת הרכוש בוטלה ההכרזה, ניתן יהיה להעמיד את האדם לדין בשל העברת הרכוש שבוצעה בטרם מועד ביטול ההכרזה.

13. נוכח עובד משרד הביטחון בדרגת ראש אגף לפחות, ששר הביטחון הסמיכו לענין זה, יש חשש לעשיית פעולה מיידית ברכוש כאמור בסעיף 12(א) שתכשיל את תפיסתו לפי אותו סעיף, רשאי הוא, בהתייעצות עם עובד משרד ראש הממשלה בדרגת ראש אגף לפחות, שראש הממשלה הסמיכו לכך, להורות, בצו בהתימת ידו, על תפיסת הרכוש וכן רכוש נוסף כאמור בסעיף 12(ב); תוקפו של צו לפי סעיף זה יהיה לתקופה שאינה עולה על שבעה ימים וניתן להאריכו לתקופות נוספות ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שבעה ימים מיום מתן הצו; הוראות סעיף 12(ג) יחולו לגבי צו שניתן לפי סעיף זה.
14. סמכויות שר הביטחון לפי סעיף 12 אינן ניתנות לאצילה.
15. צו תפיסה יפרט את הרכוש שלגביו חל הצו או את סוגיו, וככל הניתן את המקום שבו הרכוש נמצא; התגלה לאחר מתן צו תפיסה לפי הוראת סעיף 12 רכוש טרור נוסף מסוג הרכוש שלגביו ניתן הצו, רשאי עובד משרד הביטחון שהוסמך לפי הוראות סעיף 13 לכלול את הרכוש האמור בצו התפיסה.
16. (א) שר הביטחון ועובד משרד הביטחון שהוסמך לפי הוראות סעיף 13 לא יורו על תפיסת רכוש לפי פרק זה, שהוא בגדר מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁵ (בחוק זה – חוק ההוצאה לפועל).
- (ב) שר הביטחון ועובד משרד הביטחון שהוסמך לפי הוראות סעיף 13 לא יורו על תפיסת רכוש לפי פרק זה, אלא אם כן נוכחו שלבעל הרכוש שייתפס ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר.

ד ב ר י ה ס ב ר

- ההקפאה (או התפיסה המינהלית) היא הוצאת נכסים אלה לרבות כספים אלה ממחזור הנכסים והכספים המיועדים למימון טרור.
- כשל הפגיעה הנגרמת כתוצאה מתפיסה כאמור, מוצע בסעיף 14 כי הצו יוצא בהתימת ידו של שר הביטחון, וכי סמכותו זו לא תהיה ניתנת לאצילה. עם זאת, כדי לאפשר הוצאת צו במקרים שבהם יש חשש לעשיית פעולה מיידית ברכוש שתכשיל את תפיסתו, מוצע בסעיף 13, לתת סמכות גם לעובד בכיר במשרד הביטחון, שיוסמך לשם כך, להוציא צו במקרים אלה, חאת לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים.
- בצו תפיסה כאמור יפורט הרכוש שלגביו חל הצו או סוגיו, וככל האפשר מקום הימצאותו של הרכוש. אם יתגלה לאחר מתן צו התפיסה רכוש טרור נוסף מסוג הרכוש שלגביו ניתן צו התפיסה, מוצע מנגנון אשר יאפשר להחיל על אותו רכוש את צו התפיסה (סעיף 15 המוצע).
- בסעיף 16, מוצע לקבוע כי במסגרת צו תפיסה לא ייתפסו מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי חוק ההוצאה לפועל וכי לענין מגורים יש לדאוג למקום מגורים סביר של מי שמבקשים לתפוס את ביתו. הוראות דומות קיימות גם לגבי הילוט רכוש לחוק המוצע וכן בסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 ובסעיף 19 לחוק מאבק בארגוני פשיעת
- פעילותו או מיועד לשמש את פעילותו (סעיף 12(א1)(1) המוצע);
- רכושו של אדם שהוכרו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור (סעיף 12(א2)(2) המוצע) – יש לזכור בהקשר זה כי בסעיף 3(ב) המוצע נקבעה חזקה כי רכוש של אדם העוסק בטרור הוא רכוש טרור, כל עוד לא הוכח אחרת. לפיכך, צו התפיסה יכול להינתן לגבי רכוש של אדם שהוכרו כאמור, כל עוד לא נסתרה לגביו החזקה האמורה.
- רכוש המיועד לביצוע מעשה טרור (סעיף 12(א3)(3) המוצע).
- רכוש שבוצעה בו עבירה לפי סעיף 2(א1)(1) המוצע, או המיועד לביצוע עבירה – דהיינו, רכוש שהועבר לאדם כדי שאותו רכוש ישמש לביצוע מעשה טרור, יאפשר את ביצועו או יממן את ביצועו, וכן כדי לתגמל אדם על מעשה טרור, וכן רכוש המיועד להעברה למטרות אלה.
- הליך התפיסה המינהלית מקורו בורישת הבין-לאומית להקפיא (to freeze) או לחסום (to block) נכסי טרור (כך בהחלטות מועצת הביטחון – לדוגמה סעיף 1(c) להחלטה 1373 וכך גם בצו שהוצע על ידי נשיא ארצות הברית בעקבות הפיגוע במגדלי התאומים – סעיף 1 להוראה הנשיאותית 13224). תכלית הליך

⁵ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

17. צו תפיסה שניתן לפי פרק זה יכול שיבוצע על ידי שוטר, פקיד מכס או עובד ציבור אחר שהוסמך לכך על ידי ראש הממשלה או שר הביטחון, ויהיו נתונות להם לשם כך סמכויות כמפורט להלן:

(1) לשוטר – הסמכויות הנתונות לו בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁶ (בסעיף זה – פקודת סדר הדין הפלילי);

(2) לעובד ציבור – הסמכויות הנתונות לשוטר לפי פקודת סדר הדין הפלילי, לשם ביצוע תפיסה;

(3) לפקיד מכס – הסמכויות לפי סעיפים 174, 177, 184 ו-185 לפקודת המכס, ולענין זה יראו רכוש החשוד כרכוש שלגביו חל צו תפיסה כטובין שייבואם או ייצואם נאסר.

18. היה רכוש שניתן צו לתפיסתו לפי הוראות סעיפים 12 או 13 מעורב ברכוש נוסף, ולא ניתן בנסיבות הענין לזהותו או להפרידו, רשאי מבצע הצו לתפוס גם את הרכוש הנוסף; הוראות סעיף 16 יחולו, בשינויים המחויבים, על תפיסת רכוש נוסף לפי סעיף זה.

19. (א) צו תפיסה שניתן לפי סעיף 12 יהווה, כל עוד הוא בתוקף, אסמכתה בידי האפוטרופוס הכללי לניהולו של הרכוש שנתפס בהתאם לצו ושל הרכוש הנוסף שנתפס לפי הוראות סעיף 18, ויחולו לענין זה הוראות סעיפים 15(ג) ו-16(ד), 20 ו-23 לחוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח-1978⁷, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(1) לענין סעיף 14 לחוק האמור – ארגון טרור מוכרז או אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור אינם רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לפי הוראות הסעיף האמור;

(2) לענין סעיף 15(ג) לחוק האמור – במקום "חמש עשרה שנה" יקראו "שבע שנים";

(3) לענין סעיף 15(ד) לחוק האמור – מעונין יהיה רשאי לתבוע מהמדינה את הנכס או את שוויו לפי הסעיף האמור, אם בוטל צו התפיסה שניתן לפי סעיף 12, ובכבר שאינו ארגון טרור מוכרז.

(ב) נתפס רכוש בהתאם לצו שניתן לפי פרק זה, לא תיעשה כל פעולה ברכוש אלא לפי הוראת סעיף זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

רכוש הטרור מרכוש שאינו כזה (למשל, אם מדובר ברכוש בבעלות משותפת של ארגון שהוכרז עם גורם שאינו מוכרז), מוצע לקבוע כי ניתן יהיה לתפוס גם את הרכוש הנוסף.

על תפיסת רכוש מעורב יחולו ההוראות לגבי ביטול התפיסה, ובכלל זה הוראות סעיף 23 המוצע.

סעיף 19 מוצע כי ניהול הרכוש שנתפס כאמור ייעשה בידי האפוטרופוס הכללי, בהתאם לכללים הרגילים שלפיהם מנהל האפוטרופוס הכללי רכוש. עם זאת, מאחר שהמדובר בניהול רכוש שהוא רכוש טרור, מוצע לקבוע כמה סייגים לכללים הרגילים.

סעיף 17 מוצע בסעיף 17 לקבוע כי ביצוע צו התפיסה ייעשה על ידי שוטר או עובד ציבור אחר שהוסמך לכך, לרבות פקיד מכס. לשם כך יינתנו להם כל הסמכויות להבטחת ביצוע הצו, לרבות כניסה למקום ושימוש בכוח.

סעיף 18 צו תפיסה יכול להינתן רק לגבי רכוש טרור. במטרה לתת מענה למקרים שבהם לא יכול מבצע התפיסה לזהות את רכוש הטרור עצמו (למשל, אם מדובר בכסף השייך לארגון טרור מוכרז, הנמצא יחד עם כסף שאינו שייך לארגון כזה) או שלא ניתן להפריד את

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.
⁷ ס"ח התשל"ח, עמ' 61.

20. הטוען לזכות ברכוש שנתפס לפי הוראות פרק זה, למעט ארגון טרור מוכרז, רשאי, בכל עת, להגיש לוועדת הערר כאמור בסעיף 21, בקשה לביטול התפיסה.
- ועדת ערר
21. שר הביטחון, בהסכמת שר המשפטים, ימנה ועדת ערר בת שלושה חברים: יושב ראש הוועדה יהיה שופט בדימוס (בחוק זה – ועדת הערר).
- כללי הדיון בוועדת הערר
22. (א) ועדת הערר אינה כפופה לדיני הראיות, והיא רשאית לקבל כל ראיה ולקבוע את דרך הצגתה בכל דרך הנראית לה מועילה.
- (ב) ועדת הערר רשאית, מטעמים של ביטחון המדינה, ביטחון הציבור או ענין ציבורי חשוב אחר, לקבל ראיות או לשמוע טענות אף שלא בנוכחות העורר או בא כוחו.
- (ג) שר המשפטים יקבע את סדרי הדיון לפני ועדת הערר, לרבות הוראות לענין הגשת מידע חסוי.
23. (א) ועדת הערר תבטל צו תפיסה שניתן לפי סעיפים 12 או 13, לגבי כל הרכוש או חלקו, או את תפיסתו של הרכוש הנוסף לפי הוראות סעיף 18 בהתקיים אחד מאלה:
- (1) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי הרכוש אינו רכוש טרור כמפורט בסעיף 12(א);
- (2) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה לפני שהרכוש היה לרכוש טרור, וכן הביא ראיות שלא ידע או שלא הסכים, לפי הענין, לכך שהרכוש יהיה רכוש טרור;
- (3) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה אחרי שהרכוש היה לרכוש טרור וכן הוכיח כי עשה כן בתמורה ובתום לב.
- (ב) מצאה ועדת הערר לפי הוראות סעיף קטן (א) כי יש לבטל צו תפיסה לגבי חלק מהרכוש או שיש לבטל תפיסתו של רכוש נוסף לפי הוראות סעיף 18 בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש, רשאית היא, על אף האמור בסעיף קטן (א) רישה, שלא לבטל את הצו או התפיסה כאמור, אם מצאה כי מן הראוי לעשות כן. לרבות בשל כך שלא ניתן בנסיבות הענין להפריד את אותו חלק מהרכוש או את הרכוש הנוסף, לפי הענין, משאר הרכוש, והכל בכפוף להוראות להבטחת זכותו של הטוען לזכות ברכוש ולמניעת פגיעה בלתי סבירה בו, והוראות בענין פיצויים כשל פגיעה סבירה בו.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיפים מוצע לאפשר לטוען לזכות ברכוש להגיש, **20 עד 24** בכל עת, בקשה לביטול התפיסה לוועדת ערר שתוקם לענין זה. ואולם מוצע לסייג ו-53(2) זאת ולקבוע כי ארגון טרור מוכרז לא יהיה רשאי להגיש בקשה כאמור, והדרך הפתוחה לפניו היא לפנות בבקשה לביטול ההכרזה.

בסעיף 23 המוצע, נקבעו התנאים לביטול תפיסת הרכוש. כדי לבטל את תפיסת הרכוש, על הטוען לזכות להוכיח אחת מאלה:

(1) את זכותו ברכוש, וכי הרכוש אינו רכוש טרור כמשמעותו בסעיף 12(א) המוצע;

(2) אם מדובר בטוען לזכות שרכש את זכותו ברכוש לפני שהרכוש הפך לרכוש טרור – כי לא ידע או לא הסכים לכך שהרכוש יהיה רכוש טרור;

ראשית, על פי המוצע האפוטרופוס הכללי הוא שינהל את הרכוש ועל ניהול כאמור יחולו הדינים הרגילים החלים לפי חוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח-1978. עם זאת מוצע למנוע מארגון טרור מוכרז או ממי שהוכרז עליו אדם העוסק בטרור להגיש בקשה לבית המשפט למתן הוראות לפי סעיף 14 לחוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח-1978.

שנית, מוצע לקצר את התקופה הקבועה בסעיף 15(ג) לחוק האמור, כך שבית המשפט יהיה רשאי להורות לאפוטרופוס על העברת רכוש הטרור לקנין המדינה בחלוף שבע שנים של ניהול הרכוש במקום חמש עשרה שנים.

נוסף על כך, מוצע לסייג את סעיף 15(ד) לחוק האמור ולמנוע מארגון טרור מוכרז לתבוע מהמדינה את רכוש הטרור או את שוויו.

(ג) ביטלה ועדת הערר צו תפיסה לגבי כל הרכוש או חלקו, או את תפיסתו של הרכוש הנוסף, לפי הוראות סעיף זה, רשאית היא להורות שהטוען לזכות ברכוש שניזוק בשל הצו או התפיסה יפוצה מאוצר המדינה.

ערעור על החלטת ועדת הערר

24. החלטה של ועדת הערר בבקשה שהוגשה לה לפי סעיף 20 והחלטתה לפי סעיף 22(ב), נתונות לערעור לפני בית משפט לעניינים מינהליים.

פרק ה': חילוט רכוש לאחר ההרשעה בהליך פלילי

חילוט חובה לאחר הרשעה למעט מנימוקים מיוחדים

25. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 2 או 3 יצווה בית המשפט, וזאת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש כמפורט להלן:
(1) רכוש הקשור לעבירה שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון;
(2) רכוש של הנידון שהוא שווה ערך לרכוש הקשור לעבירה.

חילוט רשות לאחר הרשעה של רכוש שהנידון מימן או נתן בלא תמורה לאחר

26. לא נמצא רכוש כאמור בסעיף 25 למתן צו חילוט לפי אותו סעיף או למימוש צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט ליתן צו חילוט או לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, שהנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש שמימן או שהעביר הנידון לאותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע ושלגביה ניתן צו החילוט, אלא אם כן הוכח שהמימן או שהעבירה נעשו במטרה למנוע את חילוט הרכוש.

ד ב ר ו ה ס ב ר

כדי למנוע פגיעה בלתי הפיכה בזכויות קנייניות, מוצע לאפשר חילוט רק אם קיימות ראיות ברמת הוכחה הנדרשת במשפט הפלילי לכך שהרכוש המדובר הוא רכוש טרור, חאת בהתאם לאיוונים שאומצו מחוק המאבק בארגוני פשיעה.

(3) אם המדובר בטוען לזכות שרכש את זכותו ברכוש לאחר שהרכוש הפך לרכוש טרור - כי רכש את זכותו בתמורה ובתום לב.
הוראה דומה קיימת בסעיף 18 לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

סעיפים מוצע לקבוע כי אם הורשע אדם בעבירה 25 עד 31 לפי סעיפים 2 או 3 לחוק המוצע, יצווה בית המשפט, במסגרת ההליך הפלילי, ונוסף על כל עונש שיטיל על חילוט רכוש הקשור לעבירה כהגדרתו בסעיף 1 המוצע, אם הוא נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון, וכן רכוש של הנידון שהוא שווה ערך לרכוש הקשור לעבירה. החילוט לפי סעיף זה הוא חילוט חובה, אלא אם כן החליט בית המשפט שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים (סעיף 25 לחוק המוצע).

בסעיף 24 מוצע לקבוע כי ערעור על החלטת ועדת הערר בבקשה לפי סעיף 20 המוצע, כמו גם על החלטה בבקשה לגבי החלטה לפי סעיף 22(ב) המוצע לגבי קבלת ראיות או שמיעת טענות שלא בנוכחות העותר, יוגש לבית המשפט לעניינים מינהליים.
במקביל מוצע בסעיף 53(2) תיקון עקיף לתוספת השנייה לחוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התשי"ס-2000.

לפרקים ה' עד ט' המוצעים כללי

חילוט יכול להתבצע גם מתוך רכוש אדם אחר, אם מומן בידי הנידון (סעיף 26 המוצע), וכמו כן קיימת אפשרות של חילוט רשות לגבי רכוש הקשור לעבירה אף אם אינו נמצא בחזקתו בשליטתו או בחשבונו של הנידון (סעיף 27 המוצע).

מוצע, במסגרת החוק, לאמץ את ההוראות לענין החילוט בהליך פלילי כפי שנקבעו לאחרונה במסגרת חוק מאבק בארגוני פשיעה, בשניגויים המחויבים לענין חוק זה.

חילוט יתבצע רק לאחר שבית המשפט ייתן לטרען לזכות ברכוש - דהיינו: הנידון, בעל הרכוש, מי שהרכוש נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו או מי שיש לו טענה לזכות ברכוש, להשמיע את טענותיו (סעיף 29 המוצע).

תכלית הליך התפיסה (ההקפאה) המוצע בחוק היא כאמור הוצאת נכסי טרור לרבות כספים.
נוכח האפקטיביות של הליך התפיסה המינהלית נראה כי הליך של חילוט אורחי כפי שקיים בחוק מאבק בארגוני פשיעה מתייתר, ולפיכך לא נכלל בחוק המוצע.

מאחר שמדובר בחילוט שנעשה לאחר הרשעה במשפט פלילי, מוצע לקבוע כי די להוכיח את התנאים

27. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 2 או 3 רשאי בית המשפט לצוות על חילוט רכוש הקשור לעבירה, אף אם אינו נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון.
28. בקשת תובע לחלט רכוש לפי פרק זה, ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים או שווי הרכוש שלגביו מבקשים צו חילוט, יצוינו בכתב האישום; התגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד למתן גזר הדין.
29. (א) הודעה על בקשת תובע לחלט רכוש תימסר לנידון וכן לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו ולמי שיש לו טענה לזכות ברכוש (להלן – טוען לזכות ברכוש). אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה בנסיבות הענין.
- (ב) בית משפט רשאי להורות על פרסום בקשה לחלט רכוש בעיתון או בדרך אחרת שיקבע; פרסום כאמור לא יפגע בזכותו של טוען לזכות ברכוש להגיש בקשה לתיקון או לביטול צו חילוט לפי סעיף 46.
- (ג) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש לפי פרק זה אלא לאחר שנתן לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע, הזדמנות להשמיע את טענותיו.
30. ההוכחה של העובדות והתנאים לצורך חילוט לפי פרק זה, לאחר הרשעה בהליך פלילי, תיעשה ברמה הנדרשת במשפט אזרחי.
31. (א) ראה בית המשפט כי בירור הטענות בדבר החילוט עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא, מטעמים שיירשמו, לקבוע שהדיון בחילוט יהיה בהליך אזרחי בבית משפט מחוזי.
- (ב) חילוט רכוש בהליך אזרחי לאחר שהדיון הועבר, כאמור בסעיף קטן (א), מבית המשפט שהרשיע אדם בהליך פלילי, ייעשה לפי הוראות פרק זה, בשינויים המחוייבים.

חילוט רשות
לאחר הרשעה
של רכוש הקשור
בעבירה

בקשת תובע
לחלט רכוש -
פירוט בכתב
האישום

זכות טוען

הוכחת העובדות
והתנאים הנדרשים
לצורך חילוט

העברת הדיון
בחילוט להליך
אזרחי וחילוט
במסגרת אותו
הליך

פרק ו': סיוגים לחילוט רכוש

32. (א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש, כולו או חלקו, אף אם הוכחו העובדות והתנאים לחילוט רכוש לפי סעיפים 25, 26 ו-27 במקרים המפורטים להלן:
- (1) בחילוט לפי סעיפים 25(1) ו-27 – אם התקיים אחד מאלה:
- (א) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה לפני ביצוע העבירה שבקשר אליה התבקש החילוט, וכן הביא ראיות שלא ידע או שלא הסכים, לפי הענין, לכך שהרכוש יהיה רכוש הקשור לעבירה כאמור;

רכוש שאין
לחלטו בשל
זכויות של אחר

דברי הסבר

- סעיפים** חילוט רכוש עלול לפגוע בזכויות צד
32 עד 34 שלישי. בחוק מאבק בארגוני פשיעה נקבעו
בסעיף 18 סיוגים להטלת החילוט במטרה
להגן מפני פגיעה בזכויות צדדים שלישיים. סעיף 32
המוצע מאמץ את ההסדר מחוק מאבק בארגוני פשיעה,
בשינויים המחוייבים.
- העובדות לצורך החילוט ברמה הנדרשת במשפט אזרחי
(סעיף 30 המוצע).
- עוד מוצע כי אם בירור הטענות בדבר החילוט עלול
להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, יהיה בית
המשפט רשאי להעביר את הדיון להליך אזרחי בבית
משפט מחוזי (סעיף 31 המוצע).

(ב) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה אחריו ביצוע העבירה שבקשר אליה התבקש החילוט, וכן הוכיח כי עשה כן בתמורה ובתום לב;

(2) בחילוט לפי סעיף 25(2) – הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש;

(3) בחילוט לפי סעיף 26 – הטוען לזכות ברכוש אינו האדם שהנידון העביר אליו את הרכוש או מימן את רכישת זכותו ברכוש, הוא הוכיח את זכותו ברכוש וכן התקיים האמור בפסקאות משנה (א) או (ב) לפי הענין, של פסקה (1).

(ב) מצא בית המשפט כי אין לחלט חלק מהרכוש לפי הוראות סעיף קטן (א) בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף קטן (א) רישה, לחלט גם את אותו חלק מהרכוש, אם מצא כי מן הראוי לעשות כן, בכפוף להוראות להבטחת זכותו של הטוען לזכות ברכוש ולמניעת פגיעה בלתי סבירה בו והוראות בענין פיצויים בשל פגיעה סבירה בו.

(ג) בסעיף זה, "טוען לזכות ברכוש" – למעט הנידון.

רכוש שאין לחלוט והבטחה אמצעי מחיה ומגורים

33. (א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי חוק זה, שהוא בגדר מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22 לחוק ההוצאה לפועל.

(ב) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי חוק זה אלא אם כן נוכח שלבעל הרכוש שיחולט ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר.

הוכחת הסייגים לפי פרק זה תיעשה ברמת הקפדה הנדרשת על פי דין במשפט אזרחי.

34. הוכחת הסייגים לפי פרק זה תיעשה ברמת הקפדה הנדרשת על פי דין במשפט אזרחי.

פרק ז': סעדים זמניים

סמכות למתן סעדים זמניים

35. הוגש כתב אישום הכולל בקשה לחילוט, רשאי בית המשפט, על פי בקשה של פרקליט מחוז, ליתן צו זמני, בדבר מתן ערבויות מטעם הנאשם או אדם אחר המחזיק ברכוש, צו מניעה, צו עיקול או הוראות אחרות, לרכות הוראות לאפוטרופוס הכללי או לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש (להלן בפרק זה – צו זמני); בפרק זה, "בית המשפט" – בית המשפט המחוזי שאליו הוגש כתב האישום.

תנאים למתן סעדים זמניים

36. בית משפט רשאי ליתן צו זמני כאמור בסעיף 34 אם נוכח כי קיימות ראיות לכאורה להובחת עילת חילוט וכי אי מתן הצו יכביד על מימוש החילוט; לענין זה, "עילת חילוט" – העוברות והתנאים הנדרשים על מנת לחלט רכוש לפי פרק זה, ככפוף לסייגים לחילוט רכוש שבפרק ו'.

ד ב ר ו ה ס ב ר

צו מניעה וצו עיקול, שמטרתם למנוע את סיכול האפשרות לחלט רכוש לפי החוק המוצע לאחר גזר הדין, הסמכות האמורה ניתנת לבית המשפט ככלל לאחר הגשת כתב אישום (סעיף 21 המוצע) ובמקרים חריגים גם לפני הגשת כתב אישום (סעיף 37 המוצע). ההליך למתן סעדים זמניים שנקבע בסעיפים 35 עד 41 המוצעים זהה להליך שנקבע בפרק ו' לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

עוד מוצע לקבוע סייגים לגבי חילוט של סוגי רכוש מסוימים, בדומה להוראת סעיף 16 לחוק המוצע לענין סמכויות התפיסה ולסעיף 19 לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

סעיפים מוצע להסמיק את בית המשפט לתת 35 עד 41 סעדים זמניים כגון צו בדבר מתן ערבויות,

37. (א) בית המשפט רשאי ליתן צו זמני לפי הוראות פרק זה אף בטרם הוגש כתב אישום על פי בקשה של פרקליט מחוז, אם נוכח כי יש יסוד סביר להניח שהרכוש שלגביו מבקשים את הצו עלול להיעלם או שעלולים לעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט.

מתן סעד זמני
בטרם הוגש
כתב אישום

(ב) צו זמני שניתן לפני הגשת כתב אישום יפקע אם לא הוגש כתב האישום בתוך שלושה חודשים מיום שניתן הצו; בית המשפט רשאי להאריך תקופה זו לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה חודשים, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שנה מיום מתן הצו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת תקופת תוקפו של צו זמני מעת לעת לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים בכל פעם.

(ד) ניתן צו זמני לפי סעיף זה ובתוך תקופת תוקפו הוגש כתב אישום, יפקע הצו הזמני בתום עשרה ימים ממועד הגשת כתב האישום, אם לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה האמורה, בקשה למתן צו זמני בהתאם להוראות סעיפים 35 ו-36.

38. בית המשפט רשאי ליתן צו זמני לפי פרק זה במעמד צד אחד, אם נוכח שיש חשש לעשיית פעולה מיידית ברכוש, שתכשיל את חילוטו; תוקפו של צו זמני, שניתן במעמד צד אחד, לא יעלה על עשרה ימים, והבקשה תישמע במעמד הצדדים בהקדם האפשרי ובתוך תקופת תוקפו של הצו; בית המשפט רשאי, מנימוקים שיירשמו, להאריך את תוקפו של צו זמני שניתן במעמד צד אחד לתקופות נוספות ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שלושים ימים מיום מתן הצו.

צו זמני במעמד
צד אחד

39. בדיון בבקשה למתן צו זמני לפי הוראות פרק זה, למעט בקשה למתן צו זמני במעמד צד אחד לפי סעיף 38, יחולו הוראות סעיף 29 וכן הוראות סעיפים 32 ו-33, בשינויים המחויבים.

החלת הוראות
לענין זכות
סיעון והסייגים
לחילוט רכוש

40. החליט בית המשפט ליתן צו זמני לפי פרק זה, יקבע את סוג הצו, היקפו, תנאיו ומשך תוקפו, והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרת הצו הזמני.

מתן צו זמני
במידה שאינה
עולה על הנדרש

41. נתן בית המשפט צו זמני ולא חולט הרכוש לפי חוק זה, רשאי בית המשפט להורות שמי שניזוק בשל צו כאמור יפוצה מאוצר המדינה.

פיצויים

פרק ח': חילוט - הוראות כלליות

42. (א) מי שטוען לזכות ברכוש שחולט לפי חוק זה (בפרק זה - המבקש), ולא הזמין להשמיע את טענותיו לענין צו החילוט, רשאי לכקש מבית המשפט שציווה על החילוט לתקן או לבטל את הצו.

תיקון צו חילוט
או ביטול

(ב) בקשה לתיקון או לביטול צו חילוט תוגש בתוך שנתיים מיום מתן צו החילוט או בתוך מועד מאוחר יותר שיקבע בית המשפט, אם ראה שמן הצדק לעשות כן.

(ג) תיקן בית המשפט את צו החילוט או כיטל אותו - יצווה על החזרת הרכוש או חלקו למבקש, או תשלום תמורתו מאוצר המדינה למבקש אם לא ניתן להחזיר את הרכוש או אם הסכים המבקש לקבל את תמורתו; ציווה בית המשפט על תשלום תמורת הרכוש - יקבע בצו את סכום התשלום בהתאם לערכו של הרכוש בשוק החופשי ביום מתן צו החילוט או

ביום מתן צו התשלום, לפי הגבוה שבהם; צו התשלום או צו להחזרת רכוש יינתנו לא יאוחר משישה חודשים מיום שהחליט בית המשפט לבטל את צו החילוט.

(ד) תיקן בית המשפט את צו החילוט או ביטל אותו, רשאי הוא להורות שמי שניזוק בשל הצו יפוצה מאוצר המדינה.

(ה) צו להחזרת רכוש או צו תשלום יבוצעו בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־60 ימים מיום נתינתם.

43. בית משפט רשאי לדרון מחדש בצו זמני שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו הזמני.

44. על החלטה בדבר מתן צו חילוט לפי חוק זה, תיקונו או ביטולו ועל כל החלטה במסגרת הדין בבקשה למתן צו זמני, ניתן לערער, בתוך 30 ימים מיום שהודע למערער על מתן ההחלטה, לבית המשפט העליון בדרך שמערערים על החלטה בענין אזרחי, ואולם אם ניתנה ההחלטה בגזר דין והוגש ערעור על פסק הדין, רשאי בית המשפט העליון לשמוע גם ערעור בנוגע לצו החילוט; ערעור על החלטה בענין צו זמני יידון לפני שופט אחד.

45. בחילוט לפי הוראות חוק זה רשאי בית המשפט לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, לקבל ראייה אף שלא בנוכחות שאר בעלי הדין ובאי כוחם, או שלא לגלותה להם, כולה או חלקה, אם שוכנע, לאחר שמיעת טענות הצדדים, כי הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בביטחון המדינה, בשלום הציבור או בענין ציבורי חשוב אחר; בית המשפט רשאי, בטרם יקבל את החלטתו כאמור, לעיין בראייה או לשמוע הסברים נוספים, שלא בנוכחות שאר בעלי הדין ובאי כוחם; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.⁶

פרק ט': הוראות שונות

46. חוקה כי כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון, של ארגון טרור מוכרז או של אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור, הוא רכושו, אלא אם כן יוכח אחרת.

ד ב ר י ה ס ב ר

דחיית פגישת עצור בעבירות ביטחון עם עורך דינו, בסעיף 5 לחוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002, ובסעיף 17 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, לגבי דיון לפני ועדת השחרורים.

סעיף 46 מוצע לקבוע חוקה ולפיה כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון, של ארגון טרור מוכרז או של אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 8 שהוא אדם העוסק בטרור - הוא רכושו, אלא אם כן יוכח אחרת. זאת, ברומה לחוקה שנקבעה בסעיף 9 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, יצוין כי בחוק מאבק בארגוני פשיעה חלה החוקה לענין חילוט בלבד, ובענינו תחול החוקה גם לגבי העבירות.

סעיפים לענין תיקון צו חילוט או ביטולו, עיון חוזר 42 עד 44 בצו זמני וערעור על החלטות לגבי חילוט, מוצע לאמץ את ההסדר הקבוע בפרק ז' לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

סעיף 45 מוצע כי בנסיבות מיוחדות יוכל בית המשפט לקבל ראייה גם בלי שתוצג לטוען לזכות ברכוש, וזאת כדי למנוע מצב שבו בקשת חילוט תגרום לגילוי ראיות הפוגעות בביטחון המדינה בביטחון הציבור או בענין ציבורי חשוב אחר.

הוראה ברזח זו קיימת בסעיף 6 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 לגבי מעצרים מינהליים, בסעיף 35(ט) לחוק סדר הדין הפלילי לגבי

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

- ביצוע ותקנות 47. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו; תקנות לענין פרק ד', למעט תקנות לפי סעיף 22, ייקבעו בהתייעצות עם שר הביטחון ועם השר לביטחון הפנים.
- (ב) תקנות לפי חוק זה יותקנו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.
- שמירת דינים 48. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין, לרבות תקנות ההגנה (שעת חירום) ופקודת מניעת טרור, ולא לגרוע מהן.
- תיקון פקודת מניעת טרור 49. בפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948, בסעיף 6 -
- (1) בסעיף קטן (ב), במקום המילים "לערער עליה בפני בית משפט מחוזי" יבוא "לעתור נגדה לבית משפט לענינים מינהליים";
- (2) אחר סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) בעתירה כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי בית משפט לענינים מינהליים, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, לקבל ראיה אף שלא בנוכחות שאר בעלי הדין ובאי כוחם, או שלא לגלותה להם, כולה או חלקה, אם שוכנע, לאחר שמיעת טענות הצדדים, כי הדבר דרוש לשם מניעת פגיעה בביטחון המרינה, בשלום הציבור או בענין ציבורי חשוב אחר; בית המשפט רשאי, בטרם יקבל את החלטתו כאמור, לעיין בראיה או לשמוע הסברים נוספים, שלא בנוכחות שאר בעלי הדין ובאי כוחם; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971."
- תיקון חוק איסור הלבנת הון 50. בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 -
- (1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חבר בורסה" יבוא:
- "חוק איסור מימון טרור" - חוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003;
- (2) בסעיף 7, בסופו יבוא:
- "(ה) הסמכויות הנתונות לנגיד בנק ישראל ולשר לפי סעיף זה יהיו נתונות להם גם לשם אכיפתו של חוק איסור מימון טרור";
- (3) בסעיף 29(א), אחרי "רשות מוסמכת לענין מאגר המידע" יבוא "שתיקרא: הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור";

ד ב ר ו ה ס ב ר

- סעיף 47** מוצע כי שר המשפטים יהיה הממונה על ביצוע חוק זה, והוא יהיה רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו. לגבי תקנות הנוגעות לתפיסה המינהלית, למעט לענין סדרי עבודתה של ועדת הערר (סעיף 22 המוצע), מוצע כי שר המשפטים יתייעץ עם שר הביטחון ועם השר לביטחון הפנים.
- סעיף 48** מוצע לקבוע הוראת שמירת דינים, וזאת בין השאר כדי להסיר ספק כי ניתן להמשיך ולבצע הכרזות ופעולות מינהליות בהתאם לתקנות ההגנה ולפקודת מניעת טרור.
- סעיפים** מוצע לקבוע כי הביקורת על החלטה של 49 ו-153(1) המפקח הכללי של משטרת ישראל בענין סגירת מקום המשמש לארגון טרוריסטי ולחבריו, לפי סעיף 6 לפקודת מניעת טרור, תיעשה בדרך של עתירה לבית המשפט לענינים מינהליים, וזאת כמקום ההוראה הקבועה כיום בחוק, ולפיה הענין יידון כערעור בבית המשפט המחוזי.
- כמו כן מוצע לקבוע מפורשות כי בריון בהתאם לסעיף 6(ב), יהיה רשאי בית המשפט לענינים מינהליים לקבל ראיה אף שלא בנוכחות העותר, וזאת ברומה להוראה המוצעת בסעיף 45 המוצע לגבי חילוט.
- במקביל, מוצע בסעיף 53(1) תיקון עקיף לתוספת הראשונה לחוק בתי המשפט לענינים מינהליים.

(4) בסעיף 30 -

(א) בסעיף קטן (ב), בפסקה (1), אחרי "לצורך ביצוע חוק זה" יבוא "וחוק איסור מימון טרור";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "פעילות של ארגוני טרור" יבוא "פעילות של ארגונים העוסקים בטרור וארגוני טרור מוכרזים, של מעשי טרור ושל מימון ארגונים או מעשים כאמור";

(ג) בסעיף קטן (ה), אחרי "לפי חוק זה" יבוא "ולפי חוק איסור מימון טרור" ובמקום "או המלחמה בארגוני טרור" יבוא "או המלחמה בארגונים העוסקים בטרור, בארגוני טרור מוכרזים ובמעשי טרור";

(ד) בסעיף קטן (ו), אחרי "לצורך ביצוע חוק זה" יבוא "וחוק איסור מימון טרור" והסיפה החל במילים "הוראות חוק עזרה משפטית בין מדינות" - תימחק;

(ה) בסעיף קטן (ז), אחרי "של חוק זה" יבוא "וחוק איסור מימון טרור" ובמקום "או לשם המלחמה בארגוני טרור" יבוא "או לשם המלחמה בארגונים העוסקים בטרור, בארגוני טרור מוכרזים ובמעשי טרור";

(ו) אחרי סעיף קטן (ט) יבוא:

"(י) בסעיף זה, "ארגון העוסק בטרור", "ארגון טרור מוכרז", ו"מעשה טרור" - כהגדרתם בחוק איסור מימון טרור";

(5) בתוספת הראשונה, בפרט (18), אחרי "1945" יבוא "לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק איסור מימון טרור".

51. בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996, בסעיף 35(ב) -

תיקון חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים)

(1) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003";

(2) בסיפה, במקום "(1) עד (4)" יבוא "(1) עד (5)".

ד ב ר ו ה ס ב ר

עוד מוצע בסעיף 50(4) להתאים את הוראות סעיף 30 לחוק איסור הלבנת הון, שענינו העברת מידע מהרשות לאיסור הלבנת הון לגורמים שונים, כך שתותר מפורשות העברת מידע הנוגע גם לחוק המוצע דהיינו העברת מידע בנושא מימון טרור.

בסעיף 30(ו) לחוק איסור הלבנת הון, הקובע אפשרות של הרשות המוסמכת להעביר מידע לרשות מסוגה בחו"ל, נקבע כי "הוראות חוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998 יחולו לענין זה". מוצע בסעיף 50(ד) המוצע, למחוק סייג זה, וזאת כדי לאפשר לרשות לאיסור הלבנת הון להעביר מידע לרשויות מסוגה בחו"ל, בהתאם לסטנדרט הבין-לאומי המקובל בין רשויות מסוג זה.

כמו כן מוצע בסעיף 50(5) לקבוע את העבירות של איסור מימון טרור ואיסור פעולה ברכוש טרור כעבירות מקור לצורך חוק איסור הלבנת הון.

סעיף 51 מוצע לקבוע את העבירות לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק זה כ"עבירות ביטחון" לצורך סעיף 35 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

סעיף 50 מאחר שעבירות מימון טרור מהוות גם היום "עבירות מקור" כמשמעות מונח זה בחוק איסור הלבנת הון, מוסמכת כבר היום הרשות לאיסור הלבנת הון לקבל ולהעביר מידע הנוגע לכספי טרור בהתאם להוראות חוק איסור הלבנת הון.

לצורך התאמת הסעיפים הרלוונטיים בחוק איסור הלבנת הון לחוק המוצע, מוצע לבצע כמה תיקונים בחוק איסור הלבנת הון:

- מוצע לקבוע כי סמכות היצאת הצווים לענין החובות החלות על גופים מדווחים, המוקנית כיום בסעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון לנגיד בנק ישראל ולשרים המופקדים על הגופים המדווחים, המנויים בתוספת השלישית, תוקנה להם גם לשם אכיפתו של חוק איסור מימון טרור (סעיף 50(2) המוצע).

מוצע לקבוע את שם הרשות המוסמכת לענין מאגר המידע, כ"רשות לאיסור הלבנת הון ואיסור מימון טרור" (סעיף 50(3) המוצע).

* ס"ח התשנ"ו, עמ' 358.

52. בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹⁰ - תיקון חוק בתי המשפט
- (1) בסעיף 51(א1)א, במקום הסיפה החל במילים "למעט עבירה" יבוא "ולמעט עבירה לפי חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, עבירה לפי סעיף 3 לחוק מאבק בארזוני פשיעה, התשס"ג-2003¹¹, ועבירה לפי סעיף 3 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003;
- (2) בתוספת הראשונה, בחלק א, בסופו יבוא:
- "7. סעיף 2 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003."
53. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹² - תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים
- (1) בתוספת הראשונה, אחרי פרט (19) יבוא:
- "(20) מניעת טרור - החלטה בענין סגירת מקום לפי סעיף 6 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948";
- (2) בתוספת השניה, אחרי פרט (11) יבוא:
- "(12) ערעור לפי סעיף 24 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003."
54. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981¹³, בסעיף 17, בפסקה (4), בסופה יבוא:
- "(ט) סעיפים 2 ו-3 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003."
55. בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998¹⁴, בתוספת השניה - תיקון חוק עזרה משפטית בין מדינות
- (1) פרט ג' המתחיל במילים "עבירות לפי סעיפים 2, 3 ו-4 יסומן כפרט "ב".
- (2) בפרט ג' המתחיל במילים "העבירות האלה לפי חוק העונשין" ברישה, במקום "לפעילות טרור" יבוא "למעשה טרור כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ג-2003 (בתוספת זו - מעשה טרור)";
- (3) בפרט ו', במקום "לפעילות טרור" יבוא "למעשה טרור".
- (4) בפרט ט', במקום "לפעילות טרור" יבוא "למעשה טרור".

ד ב ר ו ה ס ב ר

העבירות בעלות אופי ביטחוני כלולות ברשימה זו. לפיכך מוצע להוסיף לרשימה זו גם את העבירות לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק המוצע, שכן גם הן בעלות אופי ביטחוני מובהק.

סעיף 55 מוצע לתקן את התוספת השניה לחוק העזרה המשפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998, כך שיתאפשר חילוט רכוש במדינת ישראל בהתאם לפסק דין שניתן במדינה זרה, גם כשמדובר בהרשעה בעבירות לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק המוצע, וזאת בהתאם להוראת סעיף 33 לחוק העזרה המשפטית בין מדינות.

עוד מוצע לתקן טעות טכנית שנפלה במספור הפרטים שבתוספת.

כן מוצע לקבוע כי מעשה טרור לצורך התוספת השניה לחוק עזרה משפטית יוגדר כאמור בחוק המוצע.

מעצרים), התשנ"ו-1996, ובכך לאפשר דחיית פגישה עם עורך דין גם בעבירות מסוג זה, בהתאם להסדר הקבוע בחוק האמור.

סעיף 52 מוצע לתקן את חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, כך שהעבירות לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק המוצע יידונו בבית משפט מחוזי, לפני דן יחיד, בדומה לתיקון שנעשה לגבי עבירה של איסור הלבנת הון.

סעיף 54 סעיף 17 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, מונה שורה של עבירות שלגביהן לא תהיה התיישנות או מהיקף. כל

¹⁰ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

¹¹ ס"ח התשס"ג, עמ' 502.

¹² ס"ח התש"ס, עמ' 192.

¹³ ס"ח התשמ"א, עמ' 352.

¹⁴ ס"ח התשנ"ח, עמ' 356.